

Embollic judicial pels bous

Ara es coneix que les 'tientes' amb públic estan prohibides des del gener per una decisió judicial que no semblava haver transcendit ni en l'àmbit del Govern i els ramaders demandats ni del TSJC, que al juny va aixecar una suspensió cautelar ja superada per la sentència prèvia del contenciós administratiu

ALFARA DE CARLES *Oscar Meseguer*

L'alegria continguda haurà durat dos mesos a les ramaderies de braus d'Alfara de Carles. A finals de juliol transcendia que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) havia determinat l'aixecament de la suspensió cautelar que, el setembre del 2013, un jutge havia decretat contra les 'tientes' (els tests de bravura de jònecs i bous que tradicionalment fan les ramaderies) amb públic, una alternativa que, lligada a l'auge del turisme rus, el sector havia explotat en temps de crisi a l'Ebre. Un magistrat del jutjat Contenciós Administratiu número 17 de Barcelona havia prohibit les proves ara fa dos anys com a mesura cautelar en veure indicis que els temptejos podien infringir la prohibició de les curses de toros i espectacles taurins, a excepció dels correbous, aprovada pel Parlament de Catalunya l'agost del 2010 arran de la presentació d'una històrica iniciativa legislativa popular (ILP). El jutge signava la interlocutòria que suspenia temporalment les 'tientes' amb espectadors com a resposta a un recurs contenciós administratiu presentat per les advocades Anna Mulà (una de les promotores de la ILP que va liquidar les curses de braus a Catalunya) i Magda Oranich en representació d'una associació animalista, contra una resolució del departament d'Agricultura de la Generalitat a les Terres de l'Ebre que el desembre del 2012 havia considerat que les proves amb públic no eren il·legals perquè, entre d'altres coses, no implicaven maltractament (ni banderilles ni pica) ni mort de l'animal.

A expenses d'una futura sentència, aleshores els representants de les ramaderies demandades (Mur i Rogelio Martí, que posteriorment va traspasar el negoci) i la Generalitat haurien interposat un recurs al TSJC per demanar que no s'apliquessin les mesures cautelars argumentant que, en suspendre les 'tientes', el jutge prejutjava

Imatge d'arxiu de bous en una ramaderia d'Alfara de Carles.

el fons de la qüestió i impedia una activitat que no causava danys a l'"interès general".

ELS TEMPS DE LA JUSTÍCIA Diguem que, per coses de la justícia i els seus ritmes singulars, el TSJC va admetre el recurs, és a dir, va reobrir la porta a les 'tientes' amb públic, amb una sentència del passat 30 de juny, 21 mesos després de la suspensió cautelar dels temptejos i, el que és del tot surrealista, sis mesos després que el passat 20 de gener, segons ha transcendit ara, el jutge del Contenciós Administratiu que portava el cas ja hagués dictat sentència contra la legalitat de les proves, amb la qual cosa la seua suspensió ja no era una mesura cautelar revocable per una instància superior, sinó una decisió judicial fonamentada, que també ha estat recorreguda al TSJC per la part demandada i que, per tant, ha de donar lloc a un posicionament essencial de l'alt tribunal.

És a dir, el TSJC devia desconèixer el dictamen del Contenciós Administratiu i va revocar al juny "un acte [una suspensió cautelar] que no existia en el moment que va ser revocat", segons

una recent interlocutòria que donava resposta a una petició d'Anna Mulà, qui, davant la desorientació generada pel TSJC, exigia l'execució de la sentència del gener. Aquesta última interlocutòria sí que ha estat degudament difosa per les advocades animalistes, que, en canvi, segons admet Mulà mateix a aquesta publicació, no van donar publicitat a la sentència aconseguida al gener perquè aquesta va coincidir amb la polèmica esmena a la llei d'acompanyament del pressupost de la Generalitat que, impulsada inicialment pel PSC i CIU i finalment només presentada pels socialistes, pretenia regularitzar les proves deixant-les de considerar explícitament com a "espectacle taurí." O siga, aleshores els vencedors parcials de la batalla jurídica (a expenses del que acabe determinant finalment el TSJC) no van voler llançar el missatge següent: hem guanyat, però si el Parlament legalitza les 'tientes', la victòria serà estèril. Les corts catalanes van tombar l'esmena el 4 de març, però els proteccionistes ja no van trencar el silenci, fins ara.

El més embollicat de la història —que ja n'és prou— és que des del ge-

ner fins fa ben poc ni els ramaders ni les fonts oficials del Govern consultades per aquest setmanari tampoc no han mostrat signes de constància de l'esmentada sentència dictada a principis d'any, que exigeix al departament d'Agricultura (del qual depèn la protecció dels animals) que incoï expedient i sancione les ramaderies. Aquest setmanari ha tingut ara accés tant a aquella sentència com a la del TSJC del juny, que decretava per al sector ramader una treva que ha resultat fantasma.

Siga com siga, revisant els dos textos, el serial no s'ha acabat perquè s'entreueuen dos interpretacions condemnades a topiar. El jutge Federico Vidal, del Contenciós Administratiu de Barcelona, assumeix amb molta contundència les tesis del veterinari que va presentar la part demandant, considerant que les pràctiques que es portaven a terme a les ramaderies ebrenques "causen dolor psíquic i físic i atempten contra el benestar animal produint efectes similars als que sofreixen els animals en una brega clàssica". El jutge era especialment contundent en afirmar que "tant l'admi-

nistració [el departament d'Agricultura] com les dos empreses ramaderes intenten confondre el jutjat i fer passar com a tempteig el que no és més que un mer espectacle pseudotaurí, estil dia de toros". "Si es tractés de proves veterinàries de selecció per a res necessàries la presència de centenars de turistes i la faramalla pròpia d'una 'corrida de toros'", etziba el magistrat. En canvi, el TSJC adopta un to molt diferent i, si bé es refereix sobretot a la inoportunitat de la suspensió cautelar del setembre del 2013, també diu que de la informació aportada pels Mossos d'Esquadra, que el jutge Vidal aprecia com a determinant, "no es desprèn que els animals que havien passat per la tempta donessin senyals de seqüeles o patiments més enllà del cansament físic".

Caldrà esperar el pronunciament definitiu del TSJC, però, en qualsevol cas, segons diu molt clarament el dictamen prohibitòri del gener, la Generalitat i el Parlament continuen tenint l'opció de la legalització que reclamen les ramaderies, les penyes taurines ebrenques i el municipi d'Alfara: "Una altra cosa diferent és la possible legalització en el futur, cosa que escapa del contingut d'aquesta sentència per ser de caràcter polític", obria la porta Federico Vidal. La regularització es podria fer per la via de la legislació sobre espectacles (els turistes pagaven un preu per una jornada a les ramaderies, incloent-hi el dinar) o de la normativa sobre protecció dels animals, com es va intentar sense èxit amb la llei d'acompanyament del pressupost. Però es manté un interrogant enorme sobre la determinació política necessària per fer legals les 'tientes' d'Alfara de Carles; incertesa que continua lamentant un subsector de la ramaderia que sosté que, fins i tot en el cas que avui mateix pogués tornar a fer proves amb públic, no li seria fàcil tornar a reactivar una dinàmica estroncada per una interpretació judicial. ■